

Julepynt - fuld af betydning..

Englene

Guds engle er så mange slags:

- de er englene, som daler ned i skjul - lige som i salmen "Glade jul, dejlige jul"

Frygt ikke..

Det er altid noget guddommeligt, der ytrer sig gennem engle; det viser sig blandt andet ved, at de ofte i al deres væld vækker frygt. Derfor sagde de til de forskrækkede hyrder på marken, da Jesus blev født, "Frygt ikke!" .. Og så derefter: "Se jeg forkynder jer en stor glæde ... I dag er der født jer en frelser..." Og så kommer der en himmelsk hærsker af engle, som synger: "Ære være Gud i det højeste og på jorden. Fred til mennesker, som har Guds velbehag".

- de er også udtryk for en magt, der kan trøste i det allersværeste (Altertavlen Brørup gl. Kirke)

- de er også frygtindgydende, guddommelige væsener

Den fred, englene bebuder, er en fred, som mennesker kan føle og have midt i alt det, som giver bekymring og uro. Det er en fred, som udspringer af troen på, at med Jesu fødsel, liv, lære, lidelse, korsfæstelse og opstandelse, viste Gud, at intet skiller os fra hans kærlighed - hverken død, sygdom, synd, åndemagter eller noget andet i det høje eller det dybe .. Det var det, Grundtvig tænkte på, da han digtede salmen "Guds fred er mer' end englevagt":

Hjerterne

Hjertet er symbol på kærlighed

..men ordet "hjerter" bruges, som vi f. eks. ser det i salmer, også som en omskrivning for vores sind, sjæl eller indre. Det hænger nu faktisk meget godt sammen. Dybest set og i sit inderste væsen er mennesket et "hjerter", en kærlighed vendt ud mod andre, mod hele verden - og mod Gud - kærlighed i medfølelse eller omsorg, eller længsel.

Dette hjerte opsøgte Gud ved at lade sig føde - ved at tabe sit hjerte til jorden: "Således elskede Gud verden, at han gav sin søn den enbårne..." - til glæde for hjerter, der længes efter kærlighed og retfærdighed, til trøst og opmuntring for knuste og bange hjerter.

Således elskede Gud verden, at han gav sin søn, den enbårne, for at enhver som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.

Joh. 3,16

Mit hjerte altid vanker
i Jesu føderum,
did samles mine tanker
i deres hovedsum;
dér har min længsel hjemme,
der har min tro sin skat,
jeg kan dig aldrig glemme,
du søde julenat. (DDS 125)

Alverdens mere eller mindre kunstneriske julekrybber er forsøg på at lave et fysisk, billedligt udtryk for det sted, hvor hjertets længsel har hjemme: Det sted, hvor Gud viste, at han elskede verden..